

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1934/25
29.8.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Секулић, председника већа, Данице Косовац и Радмиле Радић, чланова већа, у парници тужиоца Града Београда, Драгослава Јовановића 2, чији је законски заступник Градско правобранилаштво Града Београда, са седиштем у Београду, Тиршова 3, против туженог „Мидмарк” доо Београд, Милошев кладенац 9в, чији је пуномоћник Раде Терзић, адвокат из Београда, Теразије 42, ради утврђења, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П 13773/18 од 31.1.2025. године, у седници већа одржаној дана 29.8.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 13773/18 од 31.1.2025. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Првим ставом изреке побијане пресуде одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди право јавне својине тужиоца на пословним просторима - пословном простору број 1, површине 408 м², пословном простору број 2, површине 212 м² и пословном простору број 3, површине 415 м², сви у приземљу зграде у Улици ..., на катастарској парцели ...КО ..., уписани у лист непокретности ... КО ... Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован предлог за одређивање привремене мере којом би се до правноснажног окончања поступка забранило туженом располагање, отуђење и оптерећење пословних простора - пословног простора број 1, површине 408 м², пословног простора број 2, површине 212 м² и пословног простора

број 3, површине 415 м², сви у приземљу зграде у Улици ..., на катастарској парцели парцели ... КО ..., уписани у лист непокретности ... КО ..., уз упис забележбе забране и забележбе спора у катастру непокретности. Трећим ставом изреке одбијен је као неоснован предлог за прекид поступка до правоснажног окончања поступка који се води пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду КТКО 666/21. Четвртим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 749.208,00 динара.

Благовремено изјављеном жалбом тужилац је побијао првостепену пресуду из свих разлога прописаних одредбом члана 373 став 1 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.72/11...18/20).

Тужени је доставио одговор на изјављену жалбу тужиоца.

Тужилац и тужени су трошкове другостепеног поступка опредељено тражили.

Испитујући правилност ожалбене пресуде сагласно овлашћењима прописаним чланом 386 Закона о парничном поступку, апелациони суд је оценио да жалба тужиоца није основана.

Током првостепеног поступка нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а жалбом се неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 истог закона, с обзиром да побијана пресуда садржи потпуне и јасне разлоге о битним чињеницама који не противрече садржини доказа у списима, а њена изрека је разумљива и није противречна себи ни разлозима пресуде, тако да се законитост и правилност пресуде са сигурношћу могу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању и стању у списима, између Грађевинског комбината "Комтрап" из Београда – продавца и Градског стамбеног предузећа из Београда - купца закључен је уговор, заведен код продавца дана 27.3.1968. године под бројем 4634/1. Према члану 1 уговора продавац се обавезо да купцу испоручи три пословне просторије са 1.035,27 м² нето корисне површине по пројекту у објекту С-1, у Устаничкој улици, као посебне физичке делове зграде - експрес ресторан (408,59 м²), продавницу (212,05) м² и продавницу намештаја (414,63 м²), уз констатацију да су површине набројаних пословних просторија утврђене на основу редигованог и одобреног пројекта. Према члану 2 уговора цена за 1 м² нето корисне површине је 2.100 нових динара, а укупна фиксна вредност просторија из члана 1 уговора износи 2.174.067,00 нових динара. Према члану 5 рок примопредаје био је 1.7.1968. године. Чланом 8 је уговорено да на основу уговора, а по исплати утврђене вредности уговорене пословне просторије, по техничком пријему објекта у коме се предметна просторија налази, купац стиче право укњижбе права својине и без сагласности продавца, као и остала права која власнику припадају, сходно законским прописима. Између истих уговорних страна закључен је допунски уговор, заведен код продавца дана 9.10.1969. године под бројем 11676/1, којим је промењен члан 1 основног уговора број 4634/1 од 27.03.1968. године, тако да се продавац обавезао да купцу испоручи у објекту С-1, у ..., два локала у укупној површини од 962,97 м², као посебне физичке

делове зграде - локал ресторан (651,84 м2) и продавницу (311,13 м2). Према члану 2 допунског уговора продавац се обавезао да изврши накнадне радове, док се купац обавезао да плати продавцу трошкове комисије за примопредају наведених локала, а према члану 3 уговорено је да је рок примопредаје 15.10.1969. године.

Према записнику о примопредаји пословног простора Градском стамбеном предузећу из Београда – купцу предата су дана 15.10.1969. године два локала у објекту С1 у ...

Према потврди издатој од Грађевинског комбината "Комграп" - продавца број 11678/3 од 27.10.1969. године Градско стамбено предузећа из Београда - купац у целисти је измирило обавезе по основу куповине посебних делова зграде - објекта С1, С2 и С3 у ... улици.

Према листу непокретности број ... КО ... од 2.4.2018. године три пословна простора уписана су као пословне просторије у анексу зграде у улици ... број ... - пословни простор број 1, укупне корисне површине 408 м2, пословни простор број 2, укупне корисне површине 212 м2 и пословни простор број 3, укупне корисне површине 415 м2, а као носилац права својине уписан је ХК "Комграп" ад Београд. Дана 19.4.2017. године уписана је забележба закључка извршитеља ... ИИ 911/2015 од 12.7.2016. године и од 25.7.2016. године којим је одређено спровођење извршења одређено решењем о извршењу Првог основног суда у Београду ИИ 18938/2015 од 18.11.2015. године, ради намериња новчаног потраживања уписом решења о извршењу, утврђењем вредности непокретности и продајом непокретности - пословни простор број 1, површине 408 м2, пословни простор број 2, површине 212 м2 и пословни простор број 3, површине 415 м2 у приземљу зграде у Улици ... број ..., и намирењем извршног повериоца из износа добијеног продајом.

Према закључку о јавној продаји Јавног извршитеља ... ИИ 911/15 од 27.10.2016. године, одређена је, путем усменог јавног надметања, продаја непокретности извршног дужника ХК „Комграп“ ад Београд - пословног простора број 1, површине 408 м2, у згради за колективно становање у Улици ... број ..., пословног простора број 2, површине 212 м2, у згради за колективно становање у Улици ... број ..., пословног простора број 3, површине 415 м2, у згради за колективно становање у Улици ... број ..., све непокретности на катастарској парцели ... КО ... уписане у лист непокретности ..., као приватна својина извршног дужника ХК „Комграп“ ад Београд са обимом удела 1/1.

Према закључку о предаји непокретности Јавног извршитеља ... ИИ 911/2015 од 21.11.2016. године, наведени пословни простори извршног дужника ХК „Комграп“ ад Београд предати су туженом – купцу, за цену од 73.310.702,40 динара.

Према решењу Републичког геогетског завода - Служба за катастар непокретности Вождовац број 952-02-6-3937/2016 од 15.8.2018. године, у лист непокретности број ... КО ... извршен је упис права својине туженог са делом поседа 1/1 на предметним непокретностима - пословном простору број 1, површине 408 м2, пословном простору број 2, површине 212 м2 и пословном простору број 3, површине 415 м2, који су уписани као пословне просторије у анексу зграде у Улици ... број ...

Према налазу и мишљењу вештака грађевинске струке Небојше Гајића од 6.3.2023. године и усменом изјашњењу истог вештака на рочишту дана 23.10.2024. године, пословни простор који се налази на приземљу и првом спрату (међуспрату) у стамбеној згради за колективно становање број ..., изграђеној у Улици ... у ..., на катастарској парцели број ...КО ..., преуређен је у шест пословних простора који су дати у закуп закупцима различитих делатности, а који су вршили преуређиване унутрашњости закупљеног простора за своје потребе, али без измене постојећих габарита. У пословном простору постоји унутрашње степениште које је повезивало доњи и горњи ниво три пословна простора предвиђена пројектном документацијом из 1964. године. На цртежима коју су достављени у прилогу, приказан је пословни простор који је уписан у листу непокретности број ... КО ... као три пословна простора и то на следећи начин: са евиденцијским бројем 84 уписан је пословни простор број 1 у приземљу зграде кућни број ... (катастарски број 1), укупне корисне површине у износу од 408 м²; са евиденцијским бројем ... уписан је пословни простор број 2 у приземљу зграде кућни број ... (катастарски број 1), укупне корисне површине у износу од 212 м² и са евиденцијским бројем 86 уписан је пословни простор број 3 у приземљу зграде кућни број ... (катастарски број 1), укупне корисне површине у износу од 415 м². Пословни простор преуређиван је за потребе давања у закуп, али без измена укњиженог и пројектованог габарита обе етажне и без измене волумена приземне етажне и првог спрата (међуспрата). У лист непокретности број ... КО ... уписана су три пословна простора предвиђена пројектом документацијом из 1964. године, изведени су спољашњи габарити сва три пословна простора у складу са архивском документацијом из 1964. године и са пројектована три посебна унутрашња степенишна простора - сваки степенишни простор за сваки од три локала посебно, повезивао је горњи и доњи ниво пројектованих локала. Уписана збирна корисна површина у јавном књигама за три пословна простора компатибилна је са стањем на лицу места и разлике у збирној корисној површини проистекле су због накнадног извођења већег броја преградних зидова и облагања постојећих зидних површина гипс плочама. Укњижба посебних физичких делова - пословног простора у згради кућни број ... извршена је на основу пројектне документације из 1964. године која је предвиђала три двоетажна пословна простора, односно није извршена на основу пројектне документације из 1968. године која је предвиђала два двоетажна пословна простора. На основу описа пословног простора из допунског уговора који је сачињен између Грађевинског комбината "Комграп" - продавца и Градског стамбеног предузећа из Београда - купца, заведеног код продавца дана 9.10.1969. године под бројем 11676/1, у коме се продавац обавезао да купцу испоручи у објекту С-1, у ... улици, два локала у укупној површини од 962,97 м², као посебне физичке делове зграде - локал ресторан површине 651,84 м² и продавницу површине 311,13 м², не подудара се број пословних простора - број локала, као што се не подудара ни збирна укупна корисна површина непокретности које су купљене од стране Градског стамбеног предузећа из Београда са збирном укупном корисном површином три пословна простора уписана у листу непокретности број ... КО ... Пословни простор који је прегледан на дан увиђаја у приземљу и на првом спрату зграде кућни број ... изграђене у улици ... у ..., на катастарској парцели број ... КО ..., представља простор у коме се налазе три укњижена пословна простора описана у листу непокретности број ... КО ..., али је предметни простор у протеклом експлоатационом периоду преуређиван у више пословних простора за потребе издавања. Простор који је био предмет вештачења је исти пословни простор који је био предмет уговора

закљученог између Грађевинског комбината "Комграп" из Београда – продавца и Градског стамбеног предузећа 1968. године, а у пословном простору су уместо постојећа три локала формирана два локала, а у другом допуском уговору се наводе два локала. Површина и идентификација по допунским уговорима не одговара евиденцијама у катастру непокретности, а до разлике је дошло зато што у површину од 963 м² није ушло степениште, а и упитно је да ли су у површине три локала урачунате и површине постојећих трафо станица.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања и стања у списима, првостепени суд је у складу са члановима 20, 21, 28, 33, 41, 45 Закона о основама својинскоправних односа, као и члановима 50, 107, 119 и 131 Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 31/2011 са изменама и допунама), оценио да је тужени право својине на спорним непокретностима - пословном простору број 1, пословном простору број 2, пословном простору број 3, који се налазе у приземљу зграде у Улици ... број ..., на катастарској парцели парцели број ... и који су уписани у лист непокретности број ... КО ..., стекао као купац на јавном надметању у извршном поступку, који је вођен против извршног дужника - ХК „Комграп“ ад Београд, који је у катастару непокретности био уписан као носилац права својине на предметним непокретностима. Оцено је да се право својине на непокретности у извршном поступку стиче на основу одлуке јавног извршитеља као органа са јавним овлашћењима и представља оригинарно стицање својине, с обзиром да се не изводи из својине правног претходника, а да је тужени био савестан стицалац јер су према начелу поуздања из члана 63 Закона о државном премеру и катастру, подаци о непокретностима уписаним у катастар непокретности истинити и поуздани и нико не може сносити штетне последице због тог поуздања. Тужени је своје право уписао у катастар непокретности и локали су му предати у посед, а тужилац који је 1968. године купио предметне пословне просторе није извршио упис свога права у јавну књигу, што је начин стицања својине у складу са одредбом члана 33 Закона о основама својинскоправних односа. По оцени првостепеног суда тужилац је могао поступити према члану 50 Закона о извршењу и обезбеђењу, те као лице које тврди да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење изјавити приговор којим би тражио да се извршење на том предмету прогласи недопуштеним, те поднети захтев за отклањање неправилности у складу са чланом 74 и 131 истог закона, јер је имао сазнање да је поступак извршења у току. Како одлука по основу које је тужени стекао право својине није побијана у законом прописаном поступку, првостепени суд је оценио да парница не може бити корективно средство у случајевима када је већ прописан други облик заштите права. Првостепени суд је даље оценио да на страни тужиоца нису испуњени ни услови за стицање права својине по основу одржаја, у смислу одредби члана 28 Закона о основама својинскоправних односа, јер је тужилац знао, односно могао знати да у катастру није евидентиран као власник спорних непокретности, с обзиром да није предузео никакве радње за упис свог права. Према оцени првостепеног суда чак и да се прихвати другачији став - да тужилац није знао и није могао знати да није постао власник, будући да је од момента куповине 1968. године, спорне пословне просторе имао у посредној државини (јер их је издавао у закуп), те тиме имао фактичку власт у периоду довољном за одржај, тужени је право својине на истој непокретности стекао на основу одлуке државног органа, односно јавног извршитеља, која је донета у поступку у коме нису утврђене неправилности или незаконитости, па према становишту првостепеног суда и у смислу одредбе члана 41 Закона о основама својинскоправних

односа тужени, који је у катастру непокретности уписан као власник и који је у поседу спорних непокретности има јаче право својине у односу на тужиоца, па је одбио као неоснован тужбени захтев, као и предлог за одређивање привремене мере.

Првостепени суд је одбио предлог тужиоца за прекид поступка до окончања поступка који се води пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду КТКО бр. 666/21, јер је оценио да одлука донета у том поступку није претходно питање за окончање ове парнице, пошто се ради о кривичном поступку који се води због кривичног дела несавестан рад у служби, по кривичној пријави поднетој од стране тужиоца против јавног извршитеља ..., која није странка у овој парници.

Према оцени апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку разлоге које у целости прихвата и апелациони суд и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку, на исте упућује.

Неосновано се жалбеним наводима указује на погрешну примену материјалног права указивањем да је тужилац ванкњижни власник предметних непокретности, које је стекао теретним правним послом, да је ступио у посед истих и био у њиховој државини дуги низ година.

Чланом 20 став 1 Закона о основама својинскоправних односа прописано је да се право својине стиче по самом закону, на основу правног посла и наслеђивањем, док је ставом 2 истог члана прописано да се право својине стиче и одлуком државних органа на начин и под условима одређеним законом.

Чланом 45 Закона о основама својинскоправних односа прописано је да право својине које одређено лице има на ствар престаје кад друго лице стекне право својине на ту ствар.

Према одредбама члана 119 Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС", бр. 31/11...139/14) која се примењује на основу члана 545 Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС", 106/15 ... 9/20) по утврђивању вредности непокретности суд, односно извршитељ доноси закључак о продаји непокретности којим се одређују начин и услови продаје, као и време и место продаје и временски период у току дана у коме ће се омогућити разгледање непокретности, ако се продаја врши путем јавног надметања. Закључак о продаји објављује се на огласној табли и интернет страници надлежног суда и на други уобичајени начин. Закључак о продаји доставља се странкама, заложним повериоцима, учесницима у поступку и лицима која имају уписано законско право прече куповине.

Према одредбама члана 131 Закона о извршењу и обезбеђењу, након полагања цене у случају продаје непокретности јавним надметањем, односно по полагању цене у случају продаје непосредном погодбом суд, односно извршитељ доноси закључак да се непокретност преда купцу и да се у јавну књигу упише право својине у његову корист.

Према одредби члана 50 Закона о извршењу и обезбеђењу лице које тврди да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење, може све до окончања

извршног поступка да изјави приговор судији, којим тражи да се извршење на том предмету прогласи недопуштеним.

Правилно је првостепени суд закључио да је тужени право својине на непокретностима које су предмет тужбеног захтева стекао у складу са чланом 131 Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 31/2011 са свим изменама и допунама), важећег у време спровођења извршења, односно да је тужени право својине на предметним непокретностима стекао одлуком државног органа - закључком о предаји непокретности Јавног извршитеља ... ИИ 911/2015 од 21.11.2016. године, на начин и под условима одређеним законом у смислу члана 20 став 2 Закона о основама својинскоправних односа. Тужени не изводи своје право из права ранијих власника него из одлуке државног органа због чега се ради о оригинарном начину стицања права својине, па је правилано првостепени суд закључио да тужени не може изгубити своје право својине на непокретностима које су предмет ове парнице јер их је стекао у законитом поступку извршења.

Полазећи од садржине цитираних законских одредби као и чињенице да је тужени право својине стекао одлуком извршног суда, правилно је становиште првостепеног суда да његово право својине не зависи од права својине претходника, а тиме ни тужиоца, те да тужилац као лице које претендује на право својине своја евентуална права штити путем захтева за утврђење недопуштености извршења на предметним непокретностима. Закон о извршењу и обезбеђењу прописао је правни пут којим се треће лице у поступку извршења штити од евентуалних незаконитости на штету своје имовине и према истом закону побијање аката донетих у извршном поступку мора се тражити у том поступку. Приговор и излучна тужба - тужба ради проглашења извршења недопуштеним, представљају средства заштите трећих лица од извршења на предметима на којима они полажу одређена права, на начин како је то регулисано одредбом члана 50 Закона о извршењу и обезбеђењу, који је био на снази у време доношења решења о извршењу, а којом је прописано да лице које тврди да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење, може све до окончања извршног поступка да изјави приговор, којим тражи да се извршење на том предмету прогласи недопуштеним. Такво право је тужилац, као треће лице у извршном поступку био овлашћен да тражи односно да поднесе тужбу суду са таквим захтевом.

Поред наведеног, тужени је право својине на спорним непокретностима стекао на оригинарни начин, правноснажношћу решења о досуђењу донетог у извршном поступку након спроведене јавне продаје, па је тужиоцу евентуално право својине престало и у смислу члана 45 Закона о основама својинскоправних односа. Следом изнетог, како је првостепени суд утврдио да је тужени стекао право својине одлуком државног органа правилно је одбио захтев тужиоца за утврђење права својине на истим непокретностима правилном оценом да су за то нису испуњени услови у смислу чланова 20 и 45 Закона о основама својинскоправних односа.

Из наведених разлога без утицаја су и жалбени наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права истицањем да су на страни тужиоца испуњени законски услови за стицање права својине одржајем, с обзиром да је првостепени суд захтев тужиоца за утврђење права својине на спорним непокретностима правилно одбио стога што су туженом додељене у извршном поступку, па околност испуњења

законских услова за стицање права својине тужиоца путем одржаја не би водила другачијем материјално правном закључку. Осим тога, правилно је првостепени закључио да чак и у случају да су испуњени услови за стицање права својине одржајем у конкретном случају би тужилац био јачи у праву, јер је савесни стицалац права својине, коју је стекао одлуком државног органа, на начин и под условима одређеним законом, а непокретност му је предата у државину и своје право уписао је у јавне књиге.

Неосновани су жалбени наводи тужиоца о погрешној примени материјалног права - начела поуздања у јавне књиге прописаног чланом 63 Закона о државном премеру и катастру истицањем схватања да тужени није могао бити савесни стицалац пошто у тренутку када су му предметне непокретности продате као трећем лицу на јавној продаји у поступку извршења на истима је постојао закуподавни однос између тужиоца – закуподавца и других лица, а тужилац је на јавној продаји истакао да је титулар права својине, о чему је приложио документацију.

Правилно је првостепени суд ценио члан 63 Закона о државном премеру и катастру - да нико не може сносити штетне последице због тога што се поузда у истинитост и тачност података уписаних у катастар непокретности, као и да се овом претпоставком штите савесна лица, односно савесни стицаоци права на уписаним непокретностима. Наведеном одредбом прописана је претпоставка тачности уписаних података у регистар непокретности и зато се претпоставка о истинитости и потпуности извршеног уписа може сматрати необоривом, али само у односу на савесног стицаоца права, што значи да штетне последице настале због поуздања у тачност и истинитост уписаних података у јавном регистру непокретности не могу сносити само трећа, савесна лица, док несавесна лица могу сносити све штетне последице настале због поуздања у начело тачности и истинитости у јавном регистру уписаних података о непокретностима. Несавесним се сматра лице које је знало или могло знати да постоји несасгласност уписа у односу на фактичко ванкњижно стање. У овом случају током поступка извршења, на непокретностима на којима тужилац тражи да се утврди да је носилац права својине, у катастру непокретности био је уписан извршни дужник, као искључиви власник, па такав упис права својине не може упућивати на закључак да својинско право на спорним непокретностима не припада извршном дужнику, нити таквом закључку води околност на коју се тужилац позива у жалби – да су непокретности биле у закупу трећих лица, због чега је правилна оцена првостепеног суда да тужени не може бити несавесан.

Неосновано се жалбом тужиоца побија решење којим је одбијен предлог за прекид поступка до о правоснажног окончања поступка који се води пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду КТКО 666/21.

Чланом 223 став 1 тачка 1 Закона о парничном поступку прописано је да ако законом другачије није прописано, прекид поступка суд може да одреди ако је одлучио да сам не решава о претходном питању (члан 12), док је тачком 2 истог члана прописано да се прекид поступка суд може да одреди ако се странка налази на подручју које је због ванредних догађаја одсечено од суда.

Према стању у списима, поступак пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду

КТКО 666/21 покренут је по кривичној пријави поднетој од стране тужиоца против јавног извршитеља ..., због кривичног дела несавестан рад у служби, а у овом парничном поступку одлучује се о својинским односима на непокретностима које су продате у поступку извршење у ком је Јавни извршитељ ... донела закључак о јавној продаји, па како одлука о постављеном тужбеном захтеву не зависи од исхода поступка по кривичној пријави поднетој против јавног извршитеља, правилно је првостепени суд одбио предлог туженог за прекид поступка, јер се се не ради о претходном питању за одлучивање у овој парници.

Приликом доношења одлуке апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не обрађује, јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

Како је захтев за утврђење права својине на спорним непокретностима одбијен као неоснован, то је правилно првостепени суд одбио као неоснован и предлог за одређивање привремене мере пошто је правилно закључио да нису испуњени услови из члана 449 Закона о извршењу и обезбеђењу.

Правилном применом чланова 153 и 154 Закона о парничном поступку првостепени суд је одлучио о трошковима поступка чију висину је определио сагласно одредбама Адвокатске тарифе и Таксене тарифе важећим у време пресуђења.

На основу изложеног применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 и применом члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке.

Како тужилац није успео у жалбеном поступку, док одговор на жалбу изјављен од стране туженог не представља нужан трошак у смислу члана 154 став 1 Закона о парничном поступку, то су сходно члану 165 став 1 у вези са чланом 153 Закона о парничном поступку као неосновани одбијени њихови захтеви за накнаду трошкова другостепеног поступка, одлуком садржаном у другом ставу изреке ове пресуде.

Председник већа-судија
Весна Секулић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић